

РЕШЕНИЕ

№ 8241

/АДРЕС/, 18.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 123 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ИВАНКА ГР. МИТЕВА

при участието на секретаря ИВА ИВ. ИВАНОВА
като разглежда докладваното от ИВАНКА ГР. МИТЕВА Гражданско дело № 20211110159580 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

ПРОИЗВОДСТВОТО Е ПО РЕДА НА Част Трета, глава Двадесет и пета от ГПК – БЪРЗО ПРОИЗВОДСТВО.

Предявен е от Ч. Г. СТ. от /АДРЕС/ срещу /ФИРМА/, /АДРЕС/ иск с правно основание чл. 222, ал. 3 от КТ за сумата от 12371.46 лв. – парично обезщетение, съизмеряващо се с брутното трудово възнаграждение на Ч. Г. СТ. за шест месеца, за придобит трудов стаж повече от 10 години при същия работодател през последните двадесет години. В хода на устните състезания, чрез процесуалния пълномощник адвокат В., се моли съда да постанови решение, с което да уважи изцяло предявения иск. Претендира се присъждане на законната лихва върху посочената сума, от момента на завеждане на делото в съда до окончателното ѝ плащане, както и на направените по делото разноски, включително тези по обезпечението, направени в изпълнителното производство.

Ответникът – /ФИРМА/, /АДРЕС/, в писмен отговор от 26.11.2021 г., подаден по куриер на 25.11.2021 г., поддържа становище за неоснователност на иска, като излага съображения за това. В хода на устните състезания, чрез процесуалния пълномощник адвокат Ц., се моли съда да постанови решение, с което да отхвърли предявения иск, като недоказан. Не заявява претенция за разноски.

Софийският районен съд, II Г.О., 123 състав, като взе предвид събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, и обсъди наведените от страните доводи, съгласно разпоредбите на чл. 235, ал. 2 от ГПК, намира за установено от фактическа и

правна страна следното:

Нормата на чл. 222, ал. 3 КТ установява, че при прекратяване на трудовото правоотношение, след като работникът или служителът е придобил право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, независимо от основанията за прекратяването, той има право на обезщетение от работодателя в размер на brutното му трудово възнаграждение за срок от 2 месеца, а ако е придобил при същия работодател или в същата група предприятия 10 години трудов стаж през последните 20 години – има право на обезщетение в размер на brutното му трудово възнаграждение за срок от 6 месеца.

От ангажираните с исковата молба в препис Допълнително споразумение № 168/01.02.2011 г. към трудов договор № 31/15.02.2010 г. и Допълнително споразумение № 2/01.01.2016 г. към трудов договор № 31/15.02.2010 г. се установява, че между Ч. Г. СТ. и /ФИРМА/ валидно е било възникнало на 15.02.2010 г. трудово правоотношение по трудов договор, по който третото за спора лице /ФИРМА/ е било „работодател“, по смисъла на §1, т. 1 ДРКТ, а ищецът Ч. Г. СТ. е бил служител на длъжност „ЗАМ. ГЛАВЕН РЕДАКТОР – НОВИНИ“ в сектор, отдел „***“, /АДРЕС/. В исковата молба ищецът излага, че на 13.01.2016 г. трудовият договор формално е прекратен. Това се установява и от приложенията към исковата молба Заповед № 53/13.01.2016 г. на работодателя (лист 12 от делото) и вписването на стр. 13 от трудовата книжка на Ч. Г. СТ. (лист 29 от делото). От последните е видно, че така съществувало трудово правоотношение е било прекратено на основание чл. 325, ал. 1, т. 1 КТ – по взаимно съгласие на страните, изразено писмено.

Видно от приложения към исковата молба, в препис, приет като писмено доказателство по делото, Трудов договор № 54/12.01.2016 г. е, че считано от 13.01.2016 г. между страните по делото валидно е възникнало трудово правоотношение, по което ответникът /ФИРМА/, /АДРЕС/ е бил работодател, а ищецът Ч. Г. СТ. – служител на длъжност „ЗАМ. ГЛАВЕН РЕДАКТОР – НОВИНИ“ с място на работа „***“, /АДРЕС/.

Видно от ангажираното от страна на ответника, като писмено доказателство по делото, Допълнително споразумение № 9/02.03.2020 г. към трудов договор № 54/12.01.2016 г. е, че длъжността на ищеца, считано от 02.03.2020 г. е била променена на „МЕЖДУНАРОДЕН РЕДАКТОР“, но последното обстоятелство е неотносимо към предмета на делото.

Не се спори между страните по делото, а и от ангажираната като писмено доказателство и от двете страни в процеса, в заверен от съответната страна препис, Заповед № 106/16.09.2021 г. на работодателя /ФИРМА/, /АДРЕС/ е, че последното трудово правоотношение е прекратено, считано от 16.09.2021 г., на основание чл. 327, ал. 1, т. 12 КТ.

От посочените по – горе документи, както и от вписванията на стр. 13 и на стр. 15 от трудовата книжка на ищеца Ч. Г. СТ. се установява, че прослуженото време на ищеца при първия работодател /ФИРМА/ възлиза на 5 години, 10 месеца и 27 дни, като стажът е придобит в периода от 16.02.2010 г. до 13.01.2016 г.; както и, че прослуженото време на ищеца при работодателя /ФИРМА/, /АДРЕС/ възлиза на 5 години, 8 месеца и 2 дни, като стажът е придобит в периода от 13.01.2016 г. до 16.09.2021 г.

Спорно по делото е дали е налице правоприемство между двамата работодатели на ищеца **по отношение на него**, по смисъла на чл. 123 КТ и дали вторият работодател следва да заплати на ищеца гратификацията по чл. 222, ал. 3 КТ в по – високия размер от 6 брутни трудови възнаграждения, която е дължима при придобит трудов стаж при същия работодател или в същата група предприятия 10 години през последните 20 години.

Настоящият съдебен състав намира, че отговорът е отрицателен, по следните съображения:

Не се твърди от ищеца, нито се установява по делото двамата работодатели /ФИРМА/ и /ФИРМА/ да са „Група от предприятия“, по смисъла на §1, т. 5 ДР на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност, вр. §1, т. 2а ДРКТ – „две или повече свързани предприятия, като: едното предприятие по отношение на другото предприятие пряко или непряко притежава преимуществен дял от записания капитал на второто предприятие; контролира по-голямата част от гласовете, свързани с емитирания от второто предприятие акционерен капитал; има право да назначава повече от половината членове на административния, управителния или надзорния орган на второто предприятие, или предприятията се намират под единното управление на предприятието майка“.

Към 13.01.2016 г. – когато е прекратено трудовото правоотношение между Ч. Г. СТ. и /ФИРМА/; и когато е възникнало трудовото правоотношение между Ч. Г. СТ. и /ФИРМА/, /АДРЕС/ не се установява да е била налице обективно нито една от хипотезите на чл. 123 КТ.

Видно от ангажирания от страна на ответника с писмения отговор на исковата молба, като писмено доказателство в препис, Договор за продажба на търговско предприятие с особен залог (със залогодател /ФИРМА/ и заложен кредитор /ФИРМА/), сключен във формата по чл. 15, ал. 1, изр. 1 ТЗ на 05.05.2016 г. между заложния кредитор /ФИРМА/ – продавач по сделката и /ФИРМА/, /АДРЕС/ – купувач е, че на 05.05.2016 г. ответникът по делото /ФИРМА/ е придобил собствеността върху търговското предприятие на /ФИРМА/, като съвкупност от права, задължения и фактически отношения, конкретно индивидуализирани в приложение 1 към същия договор. Прехвърлянето на предприятието е вписано в Търговския регистър на 16.11.2016 г., но релевантна за спора е датата 05.05.2016 г., когато е сключен цитирания договор с нотариална заверка на подписите от същата дата.

Нормата на чл. 123, ал. 1, т. 6 КТ е приложима относно съществуващите към 05.05.2016 г. трудови правоотношение при /ФИРМА/, не и към прекратените такива преди тази дата, каквото е прекратеното на 13.01.2016 г. трудовото правоотношение между Ч. Г. СТ. и /ФИРМА/. Без значение се явява обстоятелството, че ищецът е заемал и при /ФИРМА/ от 13.01.2016 г. длъжност, каквато е заемал дотогава и при /ФИРМА/. Прекратяването на трудовия договор между Ч. Г. СТ. и /ФИРМА/, считано от 13.01.2016 г., прекратява връзката между тях като служител и работодател и е недопустимо четири месеца по – късно служителят да черпи права от прекратената трудовоправна връзка, като се позовава на правоприемство по чл. 123 КТ между двамата работодатели. Такова правоприемство по

отношение на ищеца, настоящият съдебен състав приема, че не е налице.

Предвид горното и обстоятелството, че прослуженото време на ищеца при /ФИРМА/, /АДРЕС/ в периода от 13.01.2016 г. до 16.09.2021 г., възлиза на 5 години, 8 месеца и 2 дни, то при прекратяване на трудовия договор след като работникът или служителът към 16.09.2021 г. е придобил право на пенсия за осигурителен стаж и възраст – което е безспорно между страните, работодателят /ФИРМА/ дължи на Ч. Г. СТ. парично обезщетение в размер на brutното му трудово възнаграждение за срок от 2 месеца, на основание чл. 222, ал. 3, предл. 1 КТ.

Brutното трудово възнаграждение за определяне на обезщетението по чл. 222, ал. 3, предл. 1 КТ, е установено в чл. 228, ал. 1 КТ – последното получено от служителя brutно трудово възнаграждение за месеца, предхождащ месеца, в който е възникнало основанието за обезщетението.

Видно от представения по делото от ответника /ФИРМА/ в препис фиш за заплата на Ч. Г. СТ. за месец 08.2021 г. е, че brutното трудово възнаграждение на последния през месец 08.2021 г. възлиза на 2061.91 лв.

При това положение, паричната гратификация по чл. 222, ал. 3, предл. 1 КТ за два месеца, която /ФИРМА/ дължи на Ч. Г. СТ. възлиза на 4123.82 лв.

Видно от Заповед № 106/16.09.2021 г. на работодателя /ФИРМА/ и от фиш за заплата на Ч. Г. СТ. за месец 09.2021 г. е, че ответникът е направил извънсъдебно признание за дължимост на процесното обезщетение до установения по делото размер от 4123.82 лв.

До приключване на съдебното дирене, по делото не са ангажирани от ответника доказателства за плащането му в полза на ищеца.

Горното мотивира съда да уважи предявения иск с правно основание чл. 222, ал. 3 от КТ до размер на сумата от 4123.82 лв., която ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца, ведно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба – 18.10.2021 г. до окончателното ѝ плащане. Този иск, за разликата над сумата от 4123.82 лв. до пълния предявен размер от 12371.46 лв. следва да бъде отхвърлен, като недоказан по основание.

Ищецът претендира разноски.

Такива са направени от ищеца в размер на 800 лв. – за възнаграждение на един адвокат пред Софийски районен съд по настоящото дело, видно от Договор за правна защита и съдействие от 12.10.2021 г. (лист 10 от делото) и от Договор за правна защита и съдействие от 16.06.2022 г. (лист 76 от делото), както и в размер на 300 лв. за възнаграждение на един адвокат, направени в изпълнителното производство по допуснатото от Софийски районен съд обезпечение на предявения иск до размер на сумата от 4123.82 лв., видно от Договор за правна защита и съдействие от 22.10.2021 г. (лист 79 от делото) и писмена молба, вх. № 070774/22.10.2021 г. при ЧСИ 841 Неделчо Митев, въз основа на която е образувано изпълнителното дело (лист 77 и 78 от делото).

При този изход на делото и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца направените по делото разноски в размер на 266.67 лв.,

съразмерно с уважената част от иска; както и изцяло разноските в размер на 300 лв. за възнаграждение на един адвокат, направени в изпълнителното производство по допуснатото от Софийски районен съд обезпечение на предявения иск до размер на сумата от 4123.82 лв.

Ответникът не претендира разноски, поради което и такива не следва да му се присъждат, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК.

Предвид изхода на делото и на основание чл. 78, ал. 6 ГПК във връзка с чл. 71, ал. 1 ГПК; чл. 1 от Тарифа за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК и чл. 77 ГПК, ответникът /ФИРМА/ следва да бъде осъден да заплати по сметка на Софийския районен съд държавна такса в размер на 164.95 лв.

На основание чл. 242, ал. 1, предложение 3 ГПК следва да се допусне предварително изпълнение на невлязлото в сила съдебно решение, в частта му, с която се присъжда обезщетение за работа по чл. 222, ал. 3 КТ.

Мотивиран от гореизложеното, Софийският районен съд, 123 състав,

РЕШИ:

ОСЪЖДА /ФИРМА/ с ЕИК ***** със седалище и адрес на управление /АДРЕС/, **ДА ЗАПЛАТИ** на Ч. Г. СТ. с ЕГН ***** с адрес /АДРЕС/, , ал. 6 **сумата от 4123.82 лв.** – парично обезщетение в размер на brutното трудово възнаграждение за срок от 2 месеца, на основание чл. 222, ал. 3, предл. 1 КТ, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 18.10.2021 г. до окончателното ѝ плащане; **сумата от 266.67 лв.** – направени по делото разноски за възнаграждение на един адвокат, съразмерно с уважената част от иска, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, както и **сумата от 300 лв.** – разноски за възнаграждение на един адвокат, направени в изпълнителното производство по допуснатото от Софийски районен съд обезпечение на предявения иск до размер на сумата от 4123.82 лв., на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.

ОТХВЪРЛЯ предявения от Ч. Г. СТ. с ЕГН ***** с адрес /АДРЕС/, срещу /ФИРМА/ с ЕИК ***** със седалище и адрес на управление /АДРЕС/, иск с правно основание чл. 222, ал. 3 от КТ за разликата над 4123.82 лв. до пълния предявен размер от 12371.46 лв., като недоказан по основание.

ОСЪЖДА /ФИРМА/ с ЕИК **** със седалище и адрес на управление /АДРЕС/, **ДА ЗАПЛАТИ** по сметка на Софийския районен съд **сумата от 164.95 лв.** – дължима държавна такса, на основание чл. 78, ал. 6 ГПК във връзка с чл. 71, ал. 1 ГПК; чл. 1 от Тарифа за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК и чл. 77 ГПК.

ДОПУСКА, основание чл. 242, ал. 1, предложение 2 ГПК, **ПРЕДВАРИТЕЛНО ИЗПЪЛНЕНИЕ** на невлязлото в сила съдебно решение, в частта му, с която се присъжда обезщетение за работа по чл. 222, ал. 3 КТ.

НА ИЩЕЦА ДА СЕ ИЗДАДЕ изпълнителен лист за присъденото му обезщетение за работа по чл. 222, ал. 3 КТ.

РЕШЕНИЕТО в частта, с която се допуска предварително изпълнение на невлязлото в сила съдебно решение, има характер на определение и може да се обжалва с частна жалба пред СОФИЙСКИЯ ГРАДСКИ СЪД в **ЕДНОСЕДМИЧЕН** СРОК, считано от датата на съобщаването му на страните, на основание чл. 275, ал. 1 ГПК

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба пред СОФИЙСКИЯ ГРАДСКИ СЪД в **ДВУСЕДМИЧЕН** СРОК, считано от датата на връчването му на страните, на основание чл. 259, ал. 1 ГПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____